

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 kwietnia 2015 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 10 grudnia 2014 roku odmówił Z. C. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że do dnia 1 stycznia 1999 roku ubezpieczony nie udowodnił wymaganego 15 - letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. ZUS wskazał przy tym, że brak jest podstaw do przyznania emerytury na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej, ponieważ ubezpieczony nie osiągnął powszechnego wieku emerytalnego. Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 1 stycznia 1999 roku staż pracy w wymiarze 26 lat, 4 miesięcy i 12 dni, w tym 25 lat, 7 miesięcy i 15 dni okresów składkowych oraz 8 miesięcy i 27 dni okresów nieskładkowych. Do stażu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie uwzględnił następujących okresów zatrudnienia:

- od 08.08.1973 r. do 19.04.1975 r. w Zakładach (...);
- od 23.04.1975 r. do 08.04.1977 r. - służba wojskowa;
- od 20.04.1977 r. do 31.05.1983 r. w Zakładach (...);
- od 12.05.1987 r. do 18.11.1990 r. w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) - (...) S.A.;
- od 19.11.1990 r. do 23.11.1990 r. w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) - (...) S.A.;
- od 25.11.1990 r. do 14.09.1991 r. w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) - (...) S.A.;
- od 05.08.1992 r. do 21.04.1993 r. w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) - (...) S.A.,
ponieważ świadectwa pracy zostały wydane przez archiwa.

Do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono także okresów zatrudnienia:

- od 03.09.1985 r. do 05.05.1987 r. z uwagi na brak w aktach emerytalnych świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach w Zakładzie Produkcji i Usług (...) w Ł.,
- od 06.04.1994 r. do 19.04.1995 r., gdyż okres ten wymaga jeszcze wyjaśnienia, jednak nie ma on wpływu na niniejszą decyzję,
- od 15.09.1991 r. do 17.07.1992 r., gdyż w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w W. z dnia 09.09.2013 r. brak jest informacji, że praca była wykonywana stale oraz nie wskazano charakteru wykonywanych prac zgodnie z właściwym Rozporządzeniem.

/decyzja - k. 75 - 75 verte akt ZUS/

Odwołanie od ww. decyzji w dniu 15 czerwca 2015 roku złożył działający w imieniu ubezpieczonego pełnomocnik, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do emerytury. Pełnomocnik podniósł, że Z. C. przez ponad 15 lat pracował w szczególnych warunkach, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Wskazał, że praca ta była wykonywana w Zakładach (...),

w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) - (...) S.A., w Zakładzie Produkcji i Usług (...) w Ł. i w Przedsiębiorstwie (...) i (...) sp. z o.o. Podniósł też, że organ rentowy niesłusznie pominął okres odbywania służby wojskowej. W ocenie pełnomocnika ubezpieczony spełnia wszystkie przesłanki do nabycie wcześniejszej emerytury określone w art. 184 ustawy emerytalnej. Pełnomocnik wniósł ponadto o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odwołanie - k. 2 - 9/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 30 czerwca 2015 roku organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, argumentując jak w treści zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie - k. 12 - 12 verte/

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Pełnomocnik ubezpieczonego poparł odwołanie na rozprawie w dniu 25 maja 2017 roku

/stanowiska stron - e-protokół z dnia 25 maja 2017 roku - 00:01:22 - 00:01:49; 00:40:31 - 00:46:59/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony Z. C. urodził się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek - k. 1 akt ZUS/

Ubezpieczony nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego.

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek - k. 2 akt ZUS/

Wniosek o emeryturę Z. C. złożył w dniu 10 grudnia 2014 roku.

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek - k. 1 plik I akt ZUS/

Ubezpieczony w okresie od 1 września 1970 roku do 31 maja 1983 roku był zatrudniony w Zakładach (...) „ORGANIKA - BORUTA na stanowisku ślusarza przy barwnikach helaktynowych w pełnym wymiarze czasu pracy. W czasie tego zatrudnienia odbywał służbę wojskową od 23 kwietnia 1975 r. do 8 kwietnia 1977 r.

/okoliczności bezsporne, a nadto: świadectwo pracy - k. 8 - 8 verte; zaświadczenie - k. 9 akt ZUS; akta osobowe - k. 43/

Zakład pracy nie wystawił ubezpieczonemu świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Zatrudnienie o tym charakterze stwierdziło archiwum (...) sp. z o.o. w Ż., powołując się na zarządzenie nr 4 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 r., wykaz A, dział XIV, poz. 25, pkt 1.

/świadectwo pracy - k. 8 - 8 verte; zaświadczenie - k. 9 akt ZUS/

Ubezpieczony w okresie od 3 września 1985 r. do 5 maja 1987 roku był zatrudniony w Zakładzie Produkcji i Usług (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montażysty. Zakład pracy nie wystawił ubezpieczonemu świadectwa pracy w szczególnych warunkach za ten okres zatrudnienia.

/świadectwo pracy - k. 14- 14 verte akt ZUS/

Ubezpieczony w okresie od 12 maja 1987 roku do 21 kwietnia 1993 roku był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) - (...) S.A. na stanowisku montażysty.

/okoliczności bezsporne, a nadto: świadectwo pracy - k. 19 akt ZUS; akta osobowe - k. 56/

Zakład pracy nie wystawił ubezpieczonemu świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Zatrudnienie o tym charakterze stwierdziło Archiwum (...) sp. z o.o. wskazując, że od 12 maja 1987 roku do 18 listopada 1990 roku pracował jako montażysta, a od 19 listopada 1990 roku do 21 kwietnia 1993 roku jako cieśla stale i w pełnym wymiarze wykonując prace wymienione w wykazie A, dziale V, poz. 5, pkt 2 i 3 zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia

1 sierpnia 1983 roku w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach

/świadczenie pracy - k. 19; zaświadczenie - k. 22 akt ZUS/

Ubezpieczony od 15 września 1991 roku do 17 lipca 1992 roku w pełnym wymiarze czasu pracy był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w W. na stanowisku robotnik budowlany - cieśla wykonujący prace na wysokościach na kontrakcie budowlanym w Niemczech.

/okoliczności bezsporne, a nadto: świadectwo pracy - 46 akt ZUS; akta osobowe - k. 46/

Zakład pracy wystawił ubezpieczonemu świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, wskazując że pracował na stanowisku robotnik budowlany - cieśla wymienionym w wykazie A dział V poz. 5 pkt 3, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, nr 8, poz. 43 ze zm.) oraz w wykazie A, dział V, poz. 5, pkt 3 Zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 roku w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz wzrostu emerytury lub renty (Dz. U. MB z dnia 6 grudnia 1983 roku)

/świadczenie pracy - 46 akt ZUS/

Ubezpieczony w okresie od 6 kwietnia 1994 roku do 19 kwietnia 1995 roku pracował w Przedsiębiorstwie Budowlano (...) wykonując prace zbrojarskie, betoniarskie i ciesielskie na wysokościach i w wykopach w kraju i za granicą.

/świadczenie pracy - k. 49 akt ZUS/

Zakład pracy wystawił ubezpieczonemu za ten okres świadectwo pracy w warunkach szczególnych, wskazując że stale i pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace wymienione w wykazie A, dziale V, poz. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, nr 8, poz. 43 ze zm.).

/świadczenie pracy - k. 49 akt ZUS/

Ubezpieczony pracował w Zakładach (...), w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) - (...) S.A.,

w Zakładzie Produkcji i Usług (...) w Ł. i w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Pracował co najmniej 8 godzin dziennie, często więcej.

/zeznania ubezpieczonego - e-protokół z dnia 25 maja 2017 roku - 00:20:16 - 00:37:38 - płyta - k. 203 w zw. z e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:06:10 - 00:15:39 - płyta - k. 96; zeznania świadka J. K. (1) - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:26:28 - 00:32:05 - płyta - k. 96; zeznania świadka M. G. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:32:25 - 00:38:30 - płyta - k. 96; zeznania świadka K. J. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:40:31 - 00:48:21 - płyta - k. 96; zeznania świadka G. M. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:51:50 - 00:56:57 - płyta - k. 96; zeznania świadka Z. P. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:57:15 - 01:02:07 - płyta - k. 96; zeznania świadka A. W. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 01:03:34 - 01:16:17 - płyta - k. 96; zeznania świadka A. K. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 01:16:17 - 01:21:04 - płyta - k. 96; zeznania świadka S. L. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 01:21:50 - 01:27:51 - płyta - k. 96; zeznania świadka S. R. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 01:30:18 - 01:34:01 - płyta - k. 96; zeznania świadka M. W. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 01:35:44 - 01:39:38 - płyta - k. 96; zeznania świadka K. G. - e-protokół z dnia 25 maja 2017 roku - 00:12:21 - 00:18:58 - płyta - k. 203/

W Zakładach (...) był ślusarzem, remontował urządzenia chemiczne, pompy, rurociągi gazowe. Stale, w pełnym wymiarze czasu pracy, pracował na hali produkcyjnej, gdzie mieścił się warsztat. Zajmował się tam wyłącznie montażem maszyn.

/zeznania ubezpieczonego - e-protokół z dnia 25 maja 2017 roku - 00:20:16 - 00:37:38 - płyta - k. 203 w zw. z e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:06:10 - 00:15:39 - płyta - k. 96; zeznania świadka J. K. (1) - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:26:28 - 00:32:05 - płyta - k. 96; zeznania świadka M. G. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:32:25 - 00:38:30 - płyta - k. 96; zeznania świadka K. J. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:40:31 - 00:48:21 - płyta - k. 96; zeznania świadka G. M. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:51:50 - 00:56:57 - płyta - k. 96, akta osobowe - k. 43/

Do pracy w Zakładach (...) dostawał gumki, ubrania ochronne i kwasoodporne. Ubezpieczony chodził w nim cały czas, miał też maskę ochronną. Zajmował się spuszczeniem kwasu. Pracował przy remontowaniu rurociągów, przetłoczków, kadzi, wentylatorów i napędów. Budował rurociągi kwasowe. Czyścił je i remontował. W zakładzie nie było przestojów. Ubezpieczony cały czas pracował na jednym oddziale chemicznym, nie był kierowany do innych prac.

/zeznania ubezpieczonego - e-protokół z dnia 25 maja 2017 roku - 00:20:16 - 00:37:38 - płyta - k. 203 w zw. z e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:06:10 - 00:15:39 - płyta - k. 96; zeznania świadka J. K. (1) e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:26:28 - 00:32:05 - płyta - k. 96; zeznania świadka M. G. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:32:25 - 00:38:30 - płyta - k. 96; zeznania świadka K. J. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:40:31 - 00:48:21 - płyta - k. 96; zeznania świadka G. M. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:51:50 - 00:56:57 - płyta - k. 96; zeznania świadka A. W. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 01:03:34 - 01:10:48 - płyta - k. 96

W Zakładach (...) warsztat ślusarski mieścił się na hali produkcyjnej. Ubezpieczony w masce naprawiał wszelkie awarie w sąsiedztwie zbiorników z amoniakiem i ługiem. Były to warunki uciążliwe, ze względu na kwasy i inne materiały chemiczne używane w zakładzie. Ubezpieczony miał z nimi styczność. Równolegle pracowało 30 kadzi. Panował hałas. Trzeba było pracować w nausznikach. Było tam zatrudnionych do 14 ślusarzy.

/zeznania ubezpieczonego - e-protokół z dnia 25 maja 2017 roku - 00:20:16 - 00:37:38 - płyta - k. 203 w zw. z e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:15:39 - 00:20:05 - płyta - k. 96; zeznania świadka J. K. (1) e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:26:28 - 00:32:05 - płyta - k. 96; zeznania świadka M. G. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:32:25 - 00:40:31 - płyta - k. 96; zeznania świadka K. J. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:40:31 - 00:48:21 - płyta - k. 96; zeznania świadka G. M. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:51:50 - 00:56:57 - płyta - k. 96; zeznania świadka A. W. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 01:03:34 - 01:10:48 - płyta - k. 96/

W Zakładach (...) ubezpieczonemu wypłacany był dodatek za pracę w warunkach szkodliwych. Przysługiwał dodatkowy urlop profilaktyczny. Otrzymywał posiłki regeneracyjne.

/zeznania ubezpieczonego - e-protokół z dnia 25 maja 2017 roku - 00:20:16 - 00:37:38 - płyta - k. 203 w zw. z e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:06:10 - 00:15:39 - płyta - k. 96; zeznania świadka J. K. (1) e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:26:28 - 00:32:05 - płyta - k. 96; zeznania świadka M. G. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:32:25 - 00:38:30 - płyta - k. 96; zeznania świadka K. J. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:40:31 - 00:48:21 - płyta - k. 96; zeznania świadka G. M. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:51:50 - 00:56:57 - płyta - k. 96; zeznania świadka A. W. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 01:03:34 - 01:10:48 - płyta - k. 96; zarządzenie wewnętrzne - k. 184; akta osobowe - k. 43/

Ubezpieczony odbywał służbę wojskową w okresie od 23 kwietnia 1975 r. do 8 kwietnia 1977 r. Po zakończeniu służby wrócił do pracy w Zakładach (...) w dniu 19 kwietnia 1977 roku na takie samo stanowisko.

/zeznania ubezpieczonego - e-protokół z dnia 25 maja 2017 roku - 00:20:16 - 00:37:38 - płyta - k. 203 w zw. z e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:15:39 - 00:20:05 - płyta - k. 96; akta osobowe - k. 43/

J. K. (1) pracował razem z ubezpieczonym w Zakładach (...) jako ślusarz. Otrzymał świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach wydane przez archiwum w Ż..

/zeznania świadka J. K. (1) - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:32:05 - 00:32:25 - płyta - k. 96/

M. G. również pracował razem z ubezpieczonym w Zakładach (...) jako ślusarz. Otrzymał świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach wydane przez archiwum w Ż.. Na tej podstawie uzyskał prawo do wcześniejszej emerytury.

/zeznania świadka M. G. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:38:30 - 00:40:31 - płyta - k. 96; akta rentowe M. G. - załącznik do pisma - k. 191/

Ubezpieczony ukończył kursy spawalnicze i zajmował się również spawaniem gazowym i elektrycznym.

/zeznania ubezpieczonego - e-protokół z dnia 25 maja 2017 roku - 00:20:16 - 00:37:38 - płyta - k. 203 w zw. z e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:06:10 - 00:15:39 - płyta - k. 96; zeznania świadka A. K. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 01:16:17 - 01:21:04 - płyta - k. 96; akta osobowe - k. 43/

W Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) - (...) S.A.

i w Zakładzie Produkcji i Usług (...) w Ł. praca trwała przez cały rok, również zimą. Przerwy były tylko w czasie świąt. Ubezpieczony pracował tam w pełnym wymiarze czasu pracy w ubraniu roboczym, bez którego nie zostałby dopuszczony do pracy. Trzeba było używać kasków, odzieży ochronnej, pasów zabezpieczających. Pracował na wysokościach w brygadach stawiających hale. Ubezpieczony był zbrojarzem, monterem konstrukcji stalowych, spawaczem. Zajmował się zbrojeniami i spawaniem. Nie był oddelegowany do innych prac.

/zeznania ubezpieczonego - e-protokół z dnia 25 maja 2017 roku - 00:20:16 - 00:37:38 - płyta - k. 203 w zw. z e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:06:10 - 00:15:39 - płyta - k. 96; zeznania świadka K. J. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:40:31 - 00:48:21 - płyta - k. 96; zeznania świadka Z. P. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:57:15 - 01:02:07 - płyta - k. 96; zeznania świadka A. W. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 01:10:48 - 01:16:17 - płyta - k. 96; zeznania świadka A. K. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 01:16:17 - 01:21:04 - płyta - k. 96; zeznania świadka S. L. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 01:21:50 - 01:27:51 - płyta - k. 96; zeznania świadka S. R. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 01:30:18 - 01:34:01 - płyta - k. 96; akta osobowe - k. 56/

A. K. pracował razem z ubezpieczonym w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) - (...) S.A. w jednej brygadzie. Otrzymał wcześniejszą emeryturę, ponieważ ten okres zatrudnienia został zaliczony przez ZUS do pracy w warunkach szczególnych.

/zeznania świadka A. K. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 01:16:17 - 01:21:50 - płyta - k. 96; akta rentowe A. K. - załącznik do pisma - k. 191/

Z. P. pracował w Zakładzie Produkcji i Usług (...)

w Ł. z ubezpieczonym w jednej brygadzie. Ten okres pracy ZUS zaliczył Z. P. do warunków szczególnych, przyznając wcześniejszą emeryturę.

zeznania świadka Z. P. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:57:15 - 01:03:34 - płyta - k. 96

Ubezpieczony będąc zatrudnionym w Przedsiębiorstwie (...)

i (...) sp. z o.o. pracował na budowach na terenie Niemiec, B.

i Wirtembergii. Przez 12 - 16 godzin dziennie. Dostawał do pracy kask ochronny. Mieszkał wtedy na budowie w barakach. Pracował tam jako cieśla - zbrojarz. Zajmował się montażem płyt szalunkowych - była to praca na

wysokościach. Ubezpieczony pracował przy budowie wieżowców. Trzeba było używać środków zabezpieczających - pasów i szelek. Ubezpieczony nie był oddelegowany do innych prac.

/zeznania ubezpieczonego - e-protokół z dnia 25 maja 2017 roku - 00:20:16 - 00:37:38 - płyta - k. 203 w zw. z e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:06:10 - 00:15:39 - płyta - k. 96; zeznania świadka S. L. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 01:21:50 - 01:27:51 - płyta - k. 96; zeznania świadka M. W. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 01:35:44 - 01:39:38 - płyta - k. 96; zeznania świadka J. K. (2) - e-protokół z dnia 25 maja 2017 roku - 00:04:26 - 00:11:36 - płyta - k. 203; zeznania świadka K. G. - e-protokół z dnia 25 maja 2017 roku - 00:12:21 - 00:18:58 - płyta - k. 203; akta osobowe - k.46/

W Przedsiębiorstwie Budowlano (...) pracował jako cieśla - zbrojarz na wysokości. Przy budowie wieżowców i podziemnych garaży. Pracował w wykopach i na wysokości. Pracował przy robieniu słupów, stropów, schodów. Pracował od 7 do 21.

/zeznania ubezpieczonego - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 00:15:39 - 00:40:31 - płyta - k. 96; zeznania świadka S. L. - e-protokół z dnia 12 kwietnia 2016 roku - 01:21:50 - 01:27:51 - płyta - k. 96/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach ZUS i na podstawie zeznań ubezpieczonego i świadków, którzy w spornych okresach pracowali razem z ubezpieczonym i mają w związku z tym wiedzę na temat charakteru świadczonej przez niego pracy w Zakładach (...), w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) - (...) S.A., w Zakładzie Produkcji i Usług (...) w Ł., w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. i w Przedsiębiorstwie Budowlano (...).

W toku postępowania uzyskano również część dokumentacji osobowej wnioskodawcy, która potwierdziła w całości zeznania wnioskodawcy i świadków.

Sąd wziął również pod uwagę, że część ze współpracowników ubezpieczonego, która wykonywała te same prace co ubezpieczony, wystąpiła o wcześniejszą emeryturę, a organ rentowy w tych sprawach uwzględnił te okresy zatrudnienia do pracy w warunkach szczególnych.

Wszystkie złożone w niniejszej sprawie zeznania były zatem wiarygodne, spójne i znajdowały potwierdzenie w zachowanej dokumentacji osobowej. Wartość dowodowa zeznań nie była kwestionowana przez organ rentowy. Stanowiły one tym samym wiarygodne źródło dowodowe.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i jako takie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku (vide art. 196 ustawy) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz,
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn).

Jak dalej stanowi ust. 2 powołanego przepisu, emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z § 3 i 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku

w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, nr 8, poz. 43 ze zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 wskazanego rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia 1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok Sądu Najwyższego z 15 listopada 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

Stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca spełnił ustawowe przesłanki co do wieku. Nie jest również członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz ma wymagany na dzień 1 stycznia 1999 roku okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat.

Organ rentowy zakwestionował jednak wymagany okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach, uznając tę przesłankę za nieudowodnioną. Jak ustalił Sąd stanowisko to nie znajduje oparcia w stanie faktycznym sprawy.

Regulacja § 2 Rozporządzenia, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed Sądem. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach Sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85 – LEX 14635, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84 – LEX 14625).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach dopuścił dowód z zeznań świadków, zeznania wnioskodawcy oraz przeprowadził dowód z zachowanej dokumentacji zatrudnienia wnioskodawcy.

Organ rentowy nie kwestionował, że ubezpieczony był zatrudniony w spornych okresach we wskazanych zakładach pracy, podnosił jednak, że nie było to zatrudnienie w warunkach szczególnych.

Zdaniem organu rentowego nie można było uwzględnić tych okresów zatrudnienia do

stażu pracy w warunkach szczególnych, ponieważ na podstawie przedłożonych dokumentów nie można jednoznacznie wywnioskować, czy stale i w pełnym wymiarze wnioskodawca wykonywał prace w warunkach szczególnych warunkach.

Zeznania świadków oraz samego wnioskodawcy potwierdziły jednak, że Z. C. przez cały okres zatrudnienia w Zakładach (...), w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) - (...) S.A., w Zakładzie Produkcji i Usług (...) w Ł., w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. i w Przedsiębiorstwie Budowlano (...) wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace w warunkach szczególnych.

Ustalono, że w każdym z tych zakładów pracy ubezpieczony pracował co najmniej 8 godzin dziennie. Często dłużej. Nie był oddelegowany do innych prac.

W Zakładach (...) pracował na stanowisku ślusarza przy barwnikach helaktynowych. Wykonywał swoje obowiązki bezpośrednio na hali produkcyjnej, ponieważ warsztat również mieścił się na hali, gdzie ubezpieczony był narażony na działanie toksycznych substancji chemicznych. Zajmował się montażem, naprawą, konserwacją i czyszczeniem wykorzystywanych tam maszyn. Otrzymywał z tego tytułu dodatek za pracę w warunkach szkodliwych. Przysługiwał mu dodatkowy urlop profilaktyczny. Otrzymywał posiłki regeneracyjne.

Później ubezpieczony pracował w budownictwie. W kolejnych wymienionych wcześniej zakładach pracował jako monter wykonując prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokościach. Wykonywał prace zbrojarskie, betoniarskie, ciesielskie na wysokościach (Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o.; Przedsiębiorstwo Budowlano (...)).

Ubezpieczony wykonywał ww. wymienione prace stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Oznacza to, że w tych spornych okresach Z. C. wykonywał prace wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, nr 8, poz. 43 ze zm.):

- dział XIV, poz. 25 bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie (w Zakładach (...));

- dział V, poz. 5, pkt 4 i 5 - prace zbrojarskie i betoniarskie oraz prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości (w pozostałych zakładach pracy).

W tym miejscu należy jeszcze odnieść się jeszcze do wykazu A zawartego w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 roku (Dz. Urz. MG z 1987 roku, nr 4, poz. 7) – w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego - dział XIV, poz. 25 pkt 1, gdzie wymieniona bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie: stanowiska pracy, na których prace wykonywane są stale i bezpośrednio przy stanowiskach wymienionych w wykazie oraz wykazu A zawartego w załączniku nr 1 do Zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 roku w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz wzrostu emerytury lub renty (Dz. U. MB z dnia 6 grudnia 1983 roku) - dział V, poz. 5, pkt 1, 2 i 3, gdzie wymienione są prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości:

1. monter urządzeń i konstrukcji metalowych na wysokości,
2. monter konstrukcji żelbetowych i prefabrykowanych na wysokości,
3. cieśla wykonujący prace na wysokości.

Zdaniem Sądu w rozpoznawanej sprawie wnioskodawca wykazał, że pracując

we wszystkich okresach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach, przyczyniających się do szybszego obniżenia wydolności jego organizmu.

Stale wykonywanie pracy w warunkach szczególnych jest rozumiane w orzecznictwie Sądu Najwyższego jako wypełnianie pełnego wymiaru czasu pracy na zajmowanym stanowisku, gdyż nie jest dopuszczalne uwzględnianie do okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze innych równocześnie wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika (vide wyrok z dnia 4 czerwca 2008 r., II UK 306/07, OSNP 2009 nr 21-22, poz. 290).

Nadto Sąd Okręgowy podziela pogląd Sądu Apelacyjnego w Gdańsku wyrażony w wyroku z dnia 25 września 2013 roku, sygn. akt III AUa 106/13 (LEX nr 1381334), zgodnie z którym warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku, stale tj. ciągle wykonuje pracę w szczególnych warunkach i nie wykonuje w tym czasie żadnych innych czynności nie związanych z zajmowanym stanowiskiem.

W rozpoznanej sprawie nie ma jak już wcześniej wskazano wątpliwości, że wnioskodawca nie był oddelegowany do innych prac. Praca na stanowiskach ślusarza i montażysty została potwierdzona świadectwami prac.

Dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2011 r. I UK 393/10).

Kolejną kwestią sporną, która pojawiła się na tle niniejszej sprawy było nieuwzględnienie przez ZUS do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych okresu odbywania przez ubezpieczonego służby wojskowej.

Ubezpieczony w okresie zatrudnienia w Zakładach (...) odbywał służbę wojskową w okresie od 23 kwietnia 1975 r. do 8 kwietnia 1977 r. Po zakończeniu służby wrócił do pracy w Zakładach (...) w dniu 19 kwietnia 1977 roku na takie samo stanowisko. Wobec wcześniejszego ustalenia, że ubezpieczony w tym zakładzie pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych, nie ma podstaw do nieuwzględnienia przez organ rentowy do zatrudnienia w warunkach szczególnych również okresu odbywania służby wojskowej.

Sąd Okręgowy w Łodzi podziela stanowisko Sadu Najwyższego, że okres zasadniczej służby wojskowej, odbytej w czasie trwania stosunku pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, zalicza się do stażu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.), jeżeli pracownik w ustawowym terminie zgłosił swój powrót do tego zatrudnienia (por. wyrok Sądu Najwyższego z 6 kwietnia 2006 r., sygn. akt III UK 5/06, OSNP 2007/7 – 8/ M.P.Pr. (...)).

Sąd Najwyższy słusznie wskazał, że przerwę w wykonywaniu zatrudnienia w ramach stosunku pracy wywołaną odbywaniem zasadniczej służby wojskowej uznaje się za zawieszenie realizacji nadal trwającego stosunku pracy z tego względu, że w okresie odbywania tej służby nie są wykonywane zobowiązania stron stosunku pracy, ponieważ pracownik doznaje przeszkód w świadczeniu pracy z powodu odbywania zasadniczej służby wojskowej, co prowadzi do zawieszenia świadczeń pracodawcy, które na ogół są ekwiwalentami za pracę wykonaną.

Zgodnie z art. 124 ust. 1 nieobowiązującej już ustawy z dnia 30 stycznia 1959 roku

o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 20, poz. 108), zakład pracy, który zatrudnił pracownika w chwili powołania do czynnej służby wojskowej, obowiązany był go zatrudnić na poprzednio zajmowanym stanowisku lub stanowisku równorzędnym pod względem rodzaju pracy oraz nie niżej opłacanym, jeżeli pracownik najpóźniej w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia z zasadniczej służby wojskowej zgłosił swój powrót do pracy. Dopiero niezachowanie tego terminu powodowało rozwiązanie stosunku pracy z mocy prawa, chyba że nastąpiło z przyczyn od pracownika niezależnych (ust. 2).

Zgodnie z wyraźnym brzmieniem art. 125 tej ustawy, pracownikowi, który zgłosił się do pracy w terminie określonym w art. 124 ust. 1 zalicza się okres odbytej służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień uzależnionych od ilości lat pracy albo od ciągłości pracy w danym zawodzie lub służbie, bądź w szczególnych warunkach, od których zależy nabycie tych uprawnień.

W oparciu o powyższe należy stwierdzić, że okres czynnej (zasadniczej) służby wojskowej przez pracownika, który po zakończeniu tej służby zgłosił swój powrót do tego zatrudnienia, traktuje się tak samo jak wykonywanie pracy. Skoro zaś okres ten podlega zaliczeniu do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień uzależnionych od ilości lat pracy w szczególnych warunkach, to uwzględnia się go także do stażu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 124 i 125 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 roku o powszechnym obowiązku wojskowym, w zw. z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach). Jak wskazał Sąd Najwyższy taką wykładnię językową zdecydowanie wzmacniają zasady konstytucyjne, uzasadniające i usprawiedliwiające traktowanie okresu zasadniczej służby wojskowej jako składkowego okresu pracy w szczególnych warunkach dla celów emerytalnych.

Zgodnie z art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1967 roku, nr 44, poz. 220 okres odbytej zasadniczej lub okresowej służby wojskowej zaliczał się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, pracownikom, którzy po odbyciu tej służby podjęli zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni przed powołaniem do służby albo w tej samej gałęzi pracy.

Przepis art. 106 ust. 1 tej ustawy wskazywał, na obowiązek pracodawcy, który zatrudnił pracownika w dniu powołania do zasadniczej służby wojskowej, do zatrudnienia go na poprzednio zajmowanym stanowisku lub na stanowisku równorzędnym pod względem rodzaju pracy oraz zaszeregowania osobistego, jeżeli w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia z tej służby pracownik zgłosił swój powrót do zakładu pracy w celu podjęcia zatrudnienia.

Również zgodnie z uchwałą 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2013 roku w sprawie II UZP 6/13 czas zasadniczej służby wojskowej odbytej w okresie obowiązywania art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1974 roku) zalicza się na warunkach wynikających z tego przepisu – do okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 184 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) (Biul. SN 2013/10/24, M.P.Pr. (...) -101, zob. też. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2013 roku, II UK 217/13, LEX nr 1408683)/

Podkreślić należy, że w ocenie Sądu nie ma znaczenia okoliczność, że Sąd Najwyższy w powołanej uchwale odnosił się do stanu prawnego obowiązującego do dnia 31 grudnia 1974 roku, tj. do dnia wejścia w życie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ponieważ regulacje mające znaczenie dla oceny zasadności zaliczania okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakresie związanych z nim uprawnień, uległy zmianie dopiero od chwili wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z 4 maja 1979 roku w sprawie pierwszej kategorii zatrudnienia (Dz. U nr 13, poz. 86 ze zm.) tj. od dnia 1 stycznia 1980 roku.

Jak słusznie wskazuje Sąd Najwyższy w ww. uchwale nie można mieć wątpliwości, że zarówno ustawa z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym jak

i ustawa z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej regulowały zasadniczą służbę wojskową, a jej przepisy gwarancyjne (odpowiednio art. 125 tej pierwszej oraz art. 108 ust. 1 tej drugiej) miały znaczenie dla uprawnień pracowniczych, zaliczając okres służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień uzależnionych od ilości lat pracy albo od ciągłości pracy w danym zawodzie lub służbie bądź w szczególnych warunkach, od których zależy nabycie tych uprawnień (art. 125 ustawy z 1959 r.) oraz w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem, jeżeli po odbyciu tej służby pracownik podjął zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym był zatrudniony przed powołaniem do służby (art. 108 ustawy z 1967 r.), niemniej jednak nie może budzić wątpliwości, że znajdą one zastosowanie także w zakresie kwalifikowania takiej służby do okresów ubezpieczenia społecznego.

Mając powyższe na uwadze okres zatrudnienia ubezpieczonego w warunkach szczególnych na dzień 1 stycznia 1999 roku bez wątpienia łącznie znacznie przekracza wymaganą sumę 15 lat. Z. C. spełnił przy tym pozostałe przesłanki do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Ubezpieczony ukończył 60 lat w dniu 6 stycznia 2015 roku i od tej daty należało przyznać mu prawo do emerytury.

Wobec tych ustaleń Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego, orzekając jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

Mając na uwadze wynik postępowania oraz datę wniesienia odwołania od zaskarżonej decyzji Sąd o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. 2013, poz. 490) w brzmieniu nieuwzględniającym zmiany wprowadzonej dopiero z dniem 1 sierpnia 2015 roku przez § 1 pkt 3b Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1078).

Sąd zastosował ww. rozporządzenie z uwagi na datę wniesienia odwołania od zaskarżonej decyzji. Obecnie obowiązujące Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2016 roku, poz. 1804), które weszło w życie z dniem 1 stycznia 2016 roku, stanowi w § 21, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

Sąd zasądził zatem od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz Z. C. kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego.

26 lipca 2017 roku

M.U.